

Лошо нѣщо е да ся помѣтя нѣкой отъ начала-та сп когато сѣ правы.

МАКЕДОНИЈА

ВѢСТНИКЪ ЗА НАРОДА

Καί ποτε πάλιν καὶ αὐτοὶ τῆς ἀπὸ τὰς ἀρχαῖς τοῦ, ἔσαν εἰς ὄραϊ.

МАКЕДОНИЈА излиза за сега веднѣжъ на педѣлѣж-тъ въ сѣботѣ. — Цѣли придрѣла-тна за години 4 бѣли медисидѣта за въ Цариградъ, а нѣтъ за по въз на всякадѣ— за шестъ мѣсеца 2 1/2 за въ Цариградъ а за по въз на всякадѣ 3. — За три мѣсеца 1 1/2 бѣло медисидѣ за всякадѣ.

Писма не освободены отъ пощенскѣ платж и маржванѣ за вѣстникъ не сѣдружѣны сѣ придрѣла-тъ не сѣ приѣмѣтъ.

Подписка-та на спомоществованѣта ста-ва въ Цариградъ при Редактора и издателя на МАКЕДОНИЈА И. П. Славейкова при Одун-Капитъ И-068. Статѣи и писма за об-щеполитѣ работѣ помѣстѣватъ сѣ безъ пла-тъ, а за частни извѣстѣя плаща сѣ по 2 гр. редѣтъ, а кога сѣ повтори по грошъ.

Подписка на спомоществованѣта ставатъ и при отреденѣтъ по въз настоятели, които и отговарятъ за вѣстникѣтъ.

ВЪОРАЖЕНЪ МИРЪ.

Отъ нѣколко врѣме насамъ всичкѣтъ европейскѣ вѣстници не могатъ да сѣ надварятъ кой да даде по-точни и по-положителни свѣдѣния за европейскѣтъ миръ; нѣщо удивително! при всичкѣтъ тѣзи увѣренѣя за съвършенъ миръ и ти-шинѣ, ето сега пакъ политиката нача-ва изведижа да измѣнява ходѣтъ си: говори сѣ за вѣроятѣ посрѣщанѣ мѣ-жду Пруссѣй и Даниѣ, мѣжду Францѣй и Пруссѣй, мѣжду Туинѣ и Францѣй, дажѣ и мѣжду Персѣй и Турцѣй, сѣ е-динѣ думѣ, умразната за някоп, и сѣ не-търпѣние чакана отъ другѣ войнѣ, нача-ва да попрѣстѣпѣ сѣ мѣдѣнни стѣпки и да спечѣлѣва, въ обществѣното мѣнѣ-по-леснообманчивѣтъ духове, особен-но тѣзи които искатъ да вѣрватъ това което имѣ сѣ вѣрѣва. По всичкѣтъ тѣзи прѣобрашанѣ на мѣнѣ, на ходѣ, все трѣ-ба да сѣ има нѣкоп логичѣтъ причинѣ, защото нищо не е бѣтъ причинѣ; да, и това обрашанѣ сѣ има причинѣтъ, и тѣ-зи причинѣ, както всякой знае, е над-прѣварѣванѣта които силѣтъ, отъ про-литъ насамъ, направихъ и нецѣрѣставѣтъ още да правѣтъ, за да сѣ въоражѣватъ сѣ най-новѣ пушкала, сѣ най-искусѣны и най-успѣршенѣствуванѣ системи игленѣ пушки, като че сѣ приготѣватъ за единѣ положително близѣкъ войнѣ. Но какво произвѣдохъ тѣзи толкова огромѣ въ-оражѣнѣ отъ странѣ на почти всичкѣтъ силѣ, малкѣ и голѣмѣ? — Нищо друго освѣтъ скѣпотѣ и невидѣмѣ вѣжѣванѣ на мѣнѣотѣ въ спекулативнѣтъ рабо-ты които негѣ и породихъ глѣдъ, кой-то строго сѣ почувствуѣва въ нѣкоп стра-ни а особенно въ западѣ и вѣтрѣшнѣ Руссѣй и источѣкъ Пруссѣй. Повечето отъ силѣтъ, но не пакъ всичкѣтъ, усѣ-тихъ днесъ уморитѣлнѣтъ и ослабитѣл-нѣтъ слѣдѣствѣ на този оригиналенъ въ-оражѣнѣ миръ, и искатъ неотѣтѣжно е-динѣ общѣ обезорѣженѣ. Прѣкрасна и-дея! но да видѣмъ кой ще е този кой-то ще даде иниціативѣтъ на това обезо-ражѣнѣ, което сѣ желае, на вѣрно, отъ ло-голѣмѣтъ часть на Европѣ. Нѣй пѣ-ма тука да расиравѣмъ подробно и п-

менно всичкѣтъ деклараціи, отъ странѣ на кабинетѣтъ пакъ до кабинетѣтъ; де-клараціи които иматъ за прѣдмѣтъ задѣ-женѣнѣ на единѣ коѣ да е силѣ да даде иниціативѣтъ за едно общѣ обезорѣже-нѣ; нѣй ще забѣтъжѣмъ само че Рус-сѣй претендируѣ че на Францѣй сѣ стои да даде примѣрѣтъ на това обезо-ражѣнѣ, въ рѣцѣтъ на коѣто дѣржавѣ стои, тѣй да кажемъ, управленѣто на цѣлѣ Европѣ; отъ своѣтъ странѣ Фран-цѣй прогласѣва че има пѣлно право да сѣ въоражѣва за да бѣде въ единѣ ра-вностъ сѣ другѣтъ силѣ които сѣ въо-ражѣнѣ до жѣбы, другоѣче кой може ѣ въ-уверѣ че отъ нѣгѣ не ще ѣ сполѣте нѣщо? Осѣтъ тѣй знаѣно было, про-гласѣватъ европейскѣтъ вѣстници, че Францѣй не сѣ въоражѣва сѣ никакѣкъ задѣкъ мѣсль, пито има най-малкото на-падѣтелѣно намѣрѣнѣ: всичкѣтъ ѣ страхъ иде отъ кѣмъ Пруссѣй, коѣто видѣ сѣ да е още опоеѣкъ отъ побѣдѣтъ сѣ при Садовѣ.

Сѣщото можѣ сѣ каза както за Пру-сѣй тѣй и за другѣтъ второстѣпенѣны силѣ; сѣ единѣ думѣ всяка една сила сѣ извѣняѣва ту подъ единѣ ту подъ другѣтъ подлогъ че все има причинѣ за да сѣ въоражѣва. Дѣто ще каже, че всич-кѣтъ дѣржавѣ сѣ иматъ на умѣтъ за да случѣствувѣтъ, всяка една за своѣтъ смѣтъ, въ този бѣдѣжѣщѣ общѣ европѣ-скѣй бой.

Не може сѣ каза отъ сега, по не ще бѣде бѣтъ значитѣлностъ, разрушенѣто коѣто този ужасѣнъ бѣтъ бы причинѣлъ на цѣло чѣловѣчество въ Европѣ, ако прѣдсказѣванѣто му сѣ усѣществѣ. Ако и да казахѣмъ че този бѣтъ, бойтъ, ще причинѣ разрушенѣ, обаче не може сѣ каза отъ другѣтъ странѣ, че е и сѣвъсѣтъ лишенѣтъ отъ всякѣтъ спаситѣлѣтъ бѣкъ.

Но за да бѣде спаситѣлно прѣдпрѣ-тѣто на единѣ такѣкъ войнѣ какѣвѣто днесъ европейскѣтъ силѣ, бѣтъ да прѣд-вѣждѣтъ, ще причинѣтъ, трѣба тѣ да и-ма тѣвѣрѣтъ серѣозѣны и неотложѣтелни при-чины, и вѣсѣтъ на улѣчшенѣто да мо-гѣтъ да натѣгнѣтъ вѣзъ вѣсѣтъ на раз-рушенѣто: повечето сѣ на мѣнѣ, че

никакѣвъ улѣчшенѣ днесъ не може сѣ придобѣ чрѣзъ другѣтъ срѣдѣство освѣтъ чрѣзъ войнѣтъ; и войнѣта, коѣто е на пѣтъ, нѣма другѣтъ цѣлъ освѣтъ едно у-рѣжданѣ, поправленѣ и улѣчшенѣ на всичкѣтъ работѣ, единѣ корѣнно рѣшенѣ на всичкѣтъ высѣщи въпросѣ, които ни-коѣ войнѣ до сега не е бѣла въ сѣсто-янѣ да рѣши, и които, тѣй да кажемъ, изискѣватъ единѣ всеевропѣскѣй бой.

Но нека чѣгалѣтъ на "Македонѣй", не вѣземѣтъ всичко това за догѣмъ, защото, прѣссѣта приличѣ да единѣ флюгеръ (si-rouette): ако днесъ каже единѣ приключѣ-нѣ по този начинѣ, утрѣ ѣ вѣждѣтъ да го казѣва по единѣ сѣвъсѣтъ прѣтивѣтъ начинѣ. Това ни сѣ вѣуши отъ единѣ чѣленъ на Журналъ де Деба, коѣто прѣ-тендѣруѣ че нуждѣта за да сѣ промени вѣтѣхѣтъ нападатѣлѣна система сѣ другѣтъ единѣ новѣ, съобразѣна сѣ эпохѣтъ на усѣтъхѣтъ и на наукѣтъ, е бѣла причи-нѣтъ за въоражѣнѣто на Францѣй.

Моргѣтъ Постѣ, като разискѣва въпро-сѣтъ за миръ или войнѣ, мѣжду Фран-цѣй и Пруссѣй закѣлѣва че, това ко-нѣчно рѣшенѣ ще може да сѣ придобѣ най-много подѣръ осѣмъ мѣсеца, и това рѣ-шенѣ ще е или въ едно нападенѣ или въ едно обезорѣженѣ на тѣзи двѣ силѣ.

Въ случай на едно обѣжѣванѣ между тѣзи двѣ силѣ, бойтъ, казѣва гортѣрѣчен-нѣтъ лѣстѣ, ще може да сѣ разлѣжда като единѣ дуѣмъ, защото Наполеонъ, не е нуждѣно да го казѣваме, не трѣба да счита Руссѣй за помощѣникъ; Италиѣ не е расположѣна да сѣ обѣжѣва срѣзѣо си-лѣтъ коѣто вѣчера ѣ бѣне сѣюзѣница; вѣтрѣшнѣта организѣция и положѣнѣто на финанцѣтъ на Австрѣй не ѣ позволѣватъ да прѣдпрѣмѣ едно дѣло коѣто, може-бы, ще е причинѣтъ на нѣйцѣто несчасѣтно расѣжѣванѣ; Англѣй, видѣ сѣ, да е у-сѣвила лѣтътъ на неутралѣностѣтъ: тѣ днесъ не сѣ мѣси въ европѣскѣтъ работѣ.

Слѣдовѣтелно, наполеоновѣтъ сѣюзѣници въ врѣмето на сѣвѣстѣполскѣтъ войнѣ, не ще могѣтъ днесъ да го слѣдѣватъ.

А Пруссѣй, коѣто днесъ сѣ гордѣе сѣ своѣто спѣчѣлено коѣто ѣ възвѣси въ пѣрѣвѣтъ рѣдъ на европѣскѣтъ кон-цѣртъ, и сѣ своѣтъ силѣ и страшѣны сѣ-

юзѣници, не е да не има вѣрѣхѣнѣтъ срѣ-зѣо неприяѣтелѣтъ сѣ при всичкѣтъ тѣзи нѣйны прѣдѣнѣны прѣтелѣкѣ.

Сѣ единѣ думѣ, мирѣтъ усѣществѣнѣ ли е? — Нѣкой не вѣрѣва на това; вой-нѣта вѣроятѣна и близѣна ли е? — Е-динѣ часть отъ вѣстѣницѣтъ сѣ распо-ложѣнѣ да ѣ проповѣдѣватъ, като да запла-шѣва, на всякѣтъ минутѣ, сѣ избухѣванѣто сѣ въ единѣ жѣлъ, цѣлѣ Европѣ.

УСПѢХЪ НА УЧЕБНѢТЪ НИ ЗАВѢДЕНѢЯ.

Просѣщенѣе имѣ прѣятѣно, образованѣе имѣ благородѣно, тѣзи двѣ думѣ иматъ благозвучѣе на сѣкъго на ухото, и сѣки ги произноѣ сѣ вѣсѣхѣнѣе, но гѣтъ са тѣ намѣрѣватъ, какъ са тѣ придобѣватъ, какѣва важѣностъ прѣѣжѣватъ, и какѣвъ до-брины тѣ приносѣтъ на кой да ѣе вѣчъ народъ, това тѣхѣно високо значѣнѣе сѣки не мари да доде въ пѣлно сѣзнѣнѣе да проуѣе голѣмата имѣ ползѣ, коѣто тѣ приносѣтъ на чѣловѣчѣството.

Прѣтивѣното на това, сѣки го проуѣмѣва че ѣе умразѣното неѣжѣство. До кога царуѣва, то върѣхѣ ѣединѣтъ народъ, той бѣ-ва подѣнѣнѣ естѣственѣно и нравѣственѣно подѣтъ различѣны зѣлостраданѣ и бѣд-ствѣ въ бѣтѣето сѣ, бѣлъ властѣтелѣтъ или подѣвластѣнѣтъ, той ѣе ограниченѣтъ тѣ-сно въ своѣтъ тѣмѣны и разѣвалѣны жили-ща безъ да има сношенѣе сѣ различѣны другѣтъ народѣ ла земѣнѣй шарѣ, и мѣсли че само той ѣе народъ сѣществѣющѣ на свѣта, защото незнае въ коѣ часть на свѣта са намѣрѣва, и какъ са тѣ назѣ-ваѣва, какѣвъ прѣдѣлы имѣ и какѣвъ наро-дѣ еще въ нѣѣкъ пребѣватѣватъ; защѣ не-говѣтъ умѣтѣвенѣны силѣ зѣтъмѣнѣны и по-мраченѣ отъ дебѣло неѣжѣство и ѣе о-бладѣнѣтъ отъ ѣедѣно странѣно сѣувѣрѣе бѣ-ло религѣозѣно было политѣческо. Такъ въ народъ въ кругѣтъ на населѣнѣто сѣ ни-какѣвъ промѣнѣнѣ за улѣчшенѣе на жи-вѣотѣтъ сѣ не са старае да направѣ, не ѣе въ сѣстоянѣе да яѣи прѣдѣтъ свѣта своѣ-та важѣностъ, неговѣта народѣна слаѣва бѣ-ва покѣрѣта и зѣтъмѣнена подѣтъ чернѣтъ гѣсти облацѣ на неѣжѣството, минуѣва живѣотъ много трулѣнѣтъ упѣдѣбенѣтъ на без-

ПОДЛИСТНИКЪ.

Господъ здраве нека дава!

J'aime dans ce silence à me laisser bercer, A ne me sentir plus ni vivre ni penser. (Lamartine.)

Чѣститѣ! който знае да разѣжѣди, Че въ свѣтъ нищо постоянно нема, Кого нищо не можѣ да подбуди Слѣзы да лѣтъ сѣ жалѣсть голѣма, Който въ щѣстѣе какъ и въ поврѣда Само на сѣдѣбѣна игрѣ глѣда.

Чѣститѣ два пакъ! кой знаѣ да сѣ бѣри Сѣтъщѣстѣето сѣ прѣдѣтъ вратѣтъ, Кой дѣржи не ще да сѣ покорѣ, Да владѣтъ надъ него сѣуетѣтъ, Кой тѣгѣлаа лѣсно въ свѣтъ забѣрава Казѣва: Господъ здраве нека дава.

Чѣститѣ триждѣ! кой знаѣ да прѣзѣира Чѣзнѣнѣето на велики люди, Кой сѣ сѣща че всякой умирѣ Сѣтъсѣвършѣны много жалѣ въ грѣди. Кой непѣстѣжимѣто отдаѣва Сѣтъ рѣтъ: Господъ здраве нека дава.

У свѣта е най-голѣма мѣжѣлѣтъ.

Да сѣ возѣ на своѣтъ сѣ бирѣжа, Да угасѣ свѣка сѣрдѣна люта, Та да нѣма на что да сѣ слѣта.

Въ този свѣтъ пространѣны случѣки сѣ раждѣтъ И сѣ плѣтъжѣтъ мѣлионѣтъ неправѣ; Мѣлионѣтъ сѣ чудѣса догаждѣтъ Ты сѣ на тѣй сѣчко мѣдро варѣди, На сѣ смѣтъ сѣ душа най-корѣва Рѣчи: Господъ здраве нека дава.

Ако ты, за цѣлѣй той свѣтъ мѣслишъ, Сѣвѣка лѣудѣсть ако тѣ докача, Сѣ мѣка сѣчко, сѣчко ще прѣчѣслишъ, И смѣрѣтъ бѣрѣзѣ въ грѣбъ тѣ ахъ! повлача. Пушѣи, нека тѣче Душѣвъ рѣка Какъ ѣе текѣлъ вѣчъ отъ пѣмѣти вѣка.

При живѣота что годъ ще тѣ доѣде Зѣло, добѣро, прѣимѣй го ты, бае, Тѣй сѣ въ живѣота тѣ ще прѣѣде, Че у грѣба нищо сѣ не знае. Сѣдѣбѣнѣята душѣтъ по мѣраѣва Рѣчи: Господъ здравѣ нека дава.

Пушѣй, пушѣй! нека свѣтъ разѣвалѣнъ Продѣлѣжаѣва своѣто будѣлѣство; А тѣй, сѣ чѣстѣ сѣвъсѣтъ сѣе обдарѣнъ, Прѣсѣмѣвай сѣ на сѣвѣко лѣувѣство. Тѣй ѣе сѣдѣно лѣмѣтъ отъ мѣсто.

Катъ тѣ бѣда или тѣга мѣри, Катъ тѣ сѣ запѣли грѣди безъ мѣри. И катъ почѣе всякой да тѣ кори, И да тѣ сѣ яѣла за вѣмпѣра, Тогда тѣ сѣбѣри твоѣтъ душѣ: Стоѣй, рѣчи, свѣтъ въ цѣгаръ да попуша.

Пакъ изъ свѣта повѣрни сѣ въ себѣ, Вѣтъ отъ себѣ щѣстѣе не да тражѣишъ Но рѣцѣтъ сѣ дѣгѣи кѣмъ тѣй небѣ Душѣта сѣ сѣ книги да разѣлажѣишъ. "Днесъ и тѣй прѣтегѣи моѣта глаѣва Нѣ пакъ, Господъ здраве нека дава."

Другѣръ нѣкой катъ тѣ сѣ завѣри, Че тѣ общѣа като своѣте очѣ: Той тѣ само умѣ и разумѣ мѣри Нѣ тѣ прѣзѣри чтоѣтъ сѣ зѣгодъ посѣчи. Послушѣй го като тѣле кравѣ. Рѣчи: Господъ здраве нека дава.

И жѣна кога тѣ увѣрѣва, Че ще сѣ тебе да живѣѣи до вѣка, Рай кога тѣ земѣнѣй обѣщѣва, Чуѣвай сѣ добѣръ, и свѣтъ полѣка. Размѣсли сѣ, че тѣй ѣе забѣва. Думѣй: Господъ здраве нека дава.

Катъ тѣ нѣкой подѣнесѣ коѣта, А тѣ нѣмѣашъ отъ гѣдъ да ѣ платѣишъ,

Като заѣкъ крѣвъ да тѣ не шѣва Рѣчи: Господъ здраве нека дава.

Катъ тѣ въ кѣщи не горѣтъ дѣрѣвата, И студѣтъ въ собѣ хѣване да тѣ кѣне, Обмотѣй сѣ-и сѣпи до зѣрата. До пролѣтъта! Зѣне докъ прѣмѣине На ако тѣ нѣкой каже бѣраво! Рѣчи: Господъ даѣва живѣо здравѣо!

Катъ тѣ нѣкой пыта: что е ново? Бѣлѣгарѣскѣй въпросъ да ли сѣ рѣшава? Тѣвой уста да не глаголѣтъ слово, Зачѣтъ Фѣнерѣ мѣрѣи и тѣй недѣва!! Утѣшѣвай сѣ сѣ Аллахъ кѣримѣа Цѣрѣ Сѣулѣтанъ и за насѣтъ грѣжа имѣа.

Лѣскаѣтелѣу что тѣ възѣвишѣва, И до ясны звѣзды сѣе подѣига; Кѣлѣветѣнику что тѣ понѣжѣва Душѣмѣишѣу что сѣе отѣровъ рѣга, Позѣсѣмѣѣй сѣ като самѣодѣивѣа Рѣчи: Господъ добѣръ, душа живѣа.

Катъ тѣ нѣкой срѣща сѣе сѣсъ зѣлоба, И отъ завѣишѣтъ почѣнешъ да сѣ кѣдишъ; Катъ тѣ старѣсть вѣди на краѣ грѣба За тѣй недѣй никакъ да сѣ чѣдишъ, Нѣ сѣе срѣщѣй и испѣщѣй лѣсно, Рѣчи: мѣгарѣ и тѣукъ за мѣнѣтъсно!

Лѣмѣтъ 2 Фѣвѣруѣрѣй 1868.

Прочее като смя на истно уверени че ни-
кога не бы помислили таквозь едно нщо Мо-
авниътъ и като знаеми патрио че никакво раз-
погласие не сѣмѣствува въ градътъ ни за от-

Редакторъ и издатель П. Р. Славейковъ.